

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII - Nr. 1060

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 23 octombrie 1970

4 pagini 25 bani

ÎN ACEST NUMĂR,
LA PAGINA A 4-a
CITIȚI:

Activitatea
productivă în
procesul de
educație — expe-
riențe și soluții

O largă
angajare
în activitatea
de cercetare
pedagogică

Se desfășoară, în aceste zile, ultimele secvențe dintr-o acțiune de largă cuprindere: pregătirea simpozionului național cu tema „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului”. Peste o săptămână, în aula mare a Universității din București vor putea fi întâlniți profesori, învățători și educatoare din întreaga țară, participanți la una dintre cele mai importante manifestări științifice cu caracter republican a cadrelor didactice care s-a organizat în ultimul timp la noi.

Timp de două zile — 31 octombrie și 1 noiembrie a. c. — în acest forum vor fi dezbătute probleme deosebit de actuale pentru învățămînt, se vor confrunta opinii pedagogice dintre cele mai interesante, vor fi cunoscute experiențele cele mai fructuoase — toate rod al activității nemijlocite desfășurate de oamenii de la catedră.

Ceea ce caracterizează în primul rînd acest Simpozion este impresiunea cuprindere în munca de cercetare a unor forțe noi, proaspete, puternic și direct legate de practica școlară.

Etapele anterioare ale simpozionului au avut darul de a crea un climat de căutări înnoitoare, de largă cuprindere tematică și pe o vastă arie. La reuniunile științifice desfășurate la nivelul centrelor de comune, al orașelor și al județelor au participat mii de cadre didactice. Au fost prezentate cu acest prilej — să reținem! — aproape 3000 de referate și comunicări. E o cifră impresionantă, care vorbește de la sine.

Din acest punct de vedere Simpozionul național al educatorilor, aflat acum în pragul momentului său culminant, semnificativ elocvent contribuția masei largi de cadre didactice la procesul de modernizare a învățămîntului, la dezvoltarea continuă a școlii românești.

M. I.

ÎN ALTUL MESAJ AL ROMÂNIEI LA O.N.U.

Cuvîntarea rostită luni la New York, la sesiunea jubilară a Organizației Națiunilor Unite, de către președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, se înscrie ca un moment deosebit însemnat al participării țării noastre la dialogul internațional consacrat problemelor lumii contemporane. În fața Adunării Generale O.N.U., președintele Consiliului de Stat al României a întreprins o pătrunzătoare analiză a condițiilor internaționale create în cei 25 de ani de existență a Organizației, a prezentat cu claritate poziția principală a țării noastre față de temele majore ale vieții politice, a analizat rolul O.N.U. și posibilitățile acesteia de a influența favorabil cursul evenimentelor de interes general.

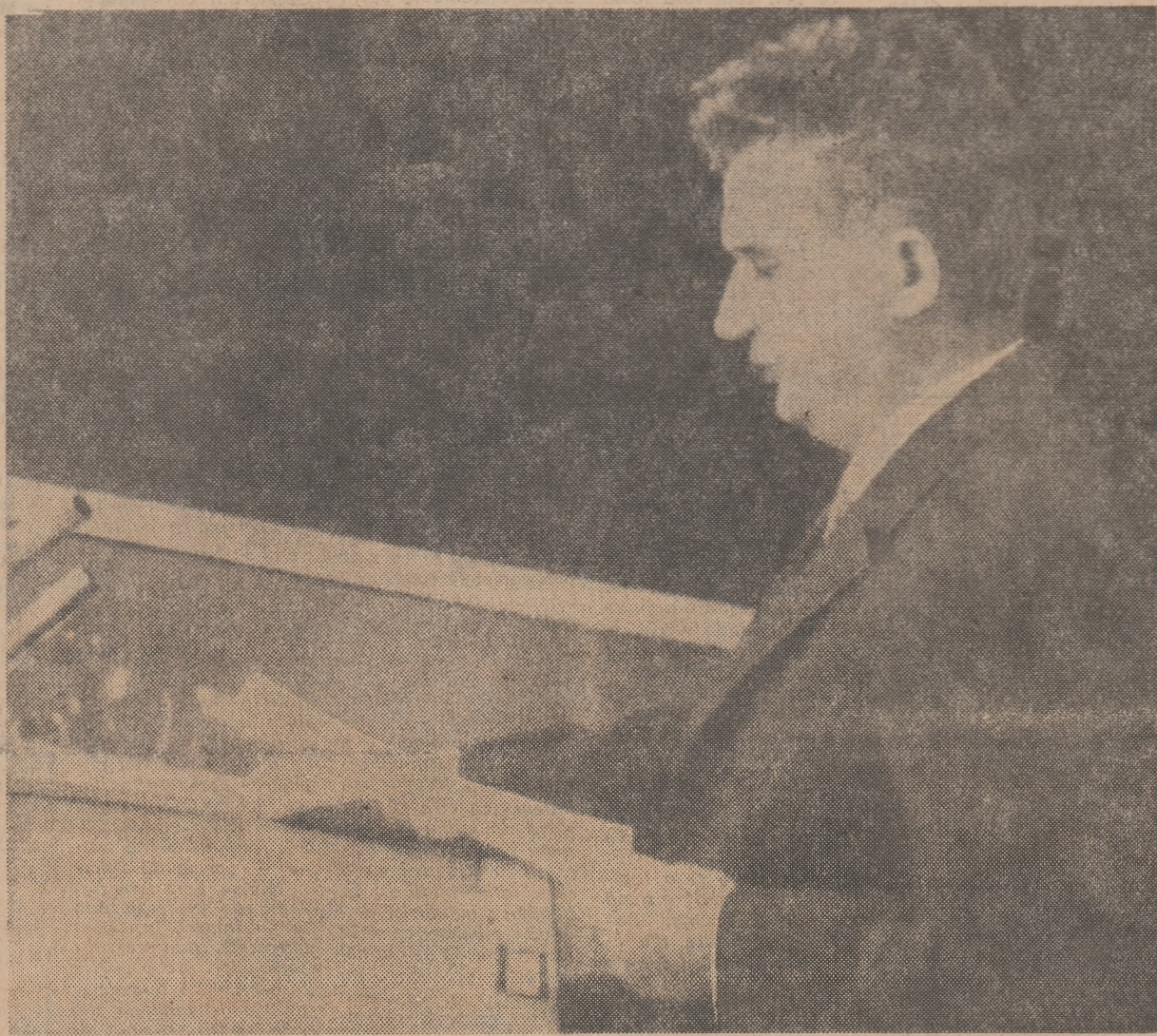
Preocuparea României, angajată în plin efort constructiv, pentru promovarea cooperării internaționale, atitudinea favorabilă soluționării pașnice, pe calea negocierilor, a problemelor litigioase încă existente, adăugarea consecvență la principiul libertății fiecărui popor de a decide asupra destinelor sale, interesul constant pentru consolidarea securității europene, și, de asemenea, pentru realizarea de progrese pe calea dezarmării, afirmarea necesității lichidării colonialismului și dobîndirii unei independențe reale de către țările state — sint tot atîtea idei centrale ale politicii noastre externe pe care le-a pus în evidență, cu supremă autoritate, președintele Consiliului de Stat al României.

Cuvîntarea ținută de șeful statului român a fost așteptată cu un deosebit interes, primită cu satisfacție, comentată elogios. Șefi de state și guverne, miniștri de externe, alți diplomați prezenți la sesiune, precum și presa internațională au apreciat înaltul conținut de idei al mesajului românesc, prezentarea clară și realistă a temelor, principiilor și luărilor de poziție conținute în discurs. A trezit un justificat ecou pledoaria pentru excluderea

rea forței din relațiile internaționale, pentru utilizarea resurselor umane și materiale în scopuri pașnice, în vederea progresului tuturor națiunilor. Înalte personalități și reputeate organe de presă au remarcat consecvența și spiritul ei constructiv. Declarațiile și comentariile care au urmat cuvîntării confirmă marea prestigiu pe care îl conferă țării noastre promovarea politicii externe formulate cu claritate de președintele Nicolae Ceaușescu.

Întreaga vizită pe care președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția sa, Elena Ceaușescu, o face în mai multe orașe nord-americane evocă pregnant date constante ale diplomației țării noastre, reprezentată în acest caz la cel mai înalt nivel. Prezența șefului statului român și a persoanelor care îl însoțesc, întîmpinată cu interes de opinia publică americană, de presă, de cercurile de afaceri și de simplii cetățeni, ilustrează orientarea perseverență a politicii noastre externe spre o mai bună cunoaștere reciprocă între popoare, pe calea de verificată eficientă a contactului direct. În persoana președintelui Consiliului de Stat al României sint salutate cu respect prezența constructivă a țării noastre în arena internațională, progresele realizate spre un nivel tot mai înalt de civilizație, contribuția adusă la cauza conviețuirii pașnice între popoare.

De la tribuna înaltului for internațional care este Organizația Națiunilor Unite, cuvîntarea președintelui Consiliului de Stat a reafirmat hotărîrea României de a milita ferm pentru împlinirea idealurilor de pace, progres și colaborare ale umanității, înscriindu-se astfel ca o contribuție deosebită la valorarea la abordarea clarvăzătoare a problemelor de a căror soluționare depind pacea și bunăstarea popoarelor lumii.

Președintele Nicolae Ceaușescu rostitind și cuvîntarea

INSTITUȚIA EDUCAȚIEI PERMANENTE

„Noi concepem problema pregătirii și perfecționării cadrelor — a constructorilor socialismului — nu ca ceva limitat la o anumită perioadă, ci ca un proces continuu.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Ritmul intens în care se înnoiește înzestrarea tehnică a producției și pe perfecționarea tehnologiilor, acumulările continue în sfera cercetării științifice impun cu necesitate stringentă actualizarea permanentă a formației de specialitate, informarea și documentarea operativă a cadrelor. Învățămîntul este solicitat să se ocupe permanent de asigurarea unei corespondențe depline între cerințele producției sociale și pregătirea specialiștilor pe care i-a format. El trebuie să răspundă multiplelor și mereu mai amplelor comenzi de reciclare ce-i sînt adresate de diversele sectoare de activitate.

Călăuzit de concepția pe care o are conducerea partidului nostru asupra acțiunii de pregătire și perfecționare a cadrelor,

Ministerul Învățămîntului a înființat recent o Comisie a educației permanente, avînd ca președinte pe acad. Grigore C. Moisil și în componența căreia intră academicieni, cadre didactice din învățămîntul de toate gradele, cercetători științifici, specialiști în variate domenii de activitate, reprezentanți ai presei, radiodifuziunii și televiziunii.

La reuniunea de constituire a comisiei, ministrul învățămîntului, Mircea Malița, a arătat că Ministerul Învățămîntului și-a înscris printre obiectivele centrale ale activității sale actuale instituționalizarea educației permanente. Prin aceasta, formele locale, disparate, întîmplătoare, sub care s-a desfășurat pînă acum acțiunea de educație permanentă se înlocuiesc cu o insti-

tuție care va aplica un sistem general de reciclare, de informare și aprofundare a specializării profesionale. Sistemul solicită un amplu efort de organizare. Comisiei de educație permanentă îi revine sarcina imediată de a stabili modalități de lucru, formele adecvate — prin conținut și durată — unor ramuri de activitate, profesii și instituții foarte diferite.

În legătură cu instituționalizarea educației permanente și cu măsurile ce privesc desfășurarea în perspectivă a acestei acțiuni își prezintă opiniile, în acest număr al gazetei noastre, la pagina a III-a, patru dintre membrii Comisiei, recent create, a educației permanente.

Nevoia de psihologie

vom referi în continuare în acest context se înscriu în sfera educației, a învățămîntului, a interesului direct al cadrelor didactice.

C. Botez: Răspunsul este, din capul locului, categoric afirmativ. Consider chiar că ele solicită într-o mare măsură inteligența de oameni. Societatea modernă a relevat adevărul că factorul uman este primordial în orice fel de activitate. Randamentul muncii depinde nu numai de condițiile obiective generale în care se desfășoară ea, ci și de adaptarea oamenilor la aceste condiții, de bagajul lor de cunoștințe, de trăsăturile lor de personalitate, de caracter și de viață sufletească. Psihologia, în speță o ramură a acesteia, care se întîlnează psihologia muncii, și-a asumat răspunderea de a lămuri problemele pe care le implică relația dintre particularitățile psihice ale omului și muncă. Dată fiind influența pe care o poate exercita, asupra randamentului oricărei activități umane, judicioasa clasificare a problemelor de psihologia muncii, ne-am propus să inițiem coloquiul relatat mai jos pentru a lămuri cîteva aspecte legate de necesitatea prezentei psihologiei și a psihologilor ca factori de consiliere în diversele domenii ale vieții economice și sociale. La convorbirea noastră participă MARIA MAMALI, cercetător științific principal, dr. CONSTANTIN BOTEZ, șeful secției de psihologia muncii de la Institutul de psihologie, conf. univ. PETRE PUFAN și VALERIU CEAUȘU, psiholog, șef de laborator.

Red.: De acord.

C. Botez: Pînă la începutul secolului nostru, studiile de psihologie aveau un caracter general, teoretic, oprindu-se asupra unor probleme mari cum ar fi sensibilitatea, motricitatea etc. Acum psihologia omului este studiată diferențial, individual. Putem considera că momentul apariției tehnicilor de măsurare a acestor diferențe este marcat în anul 1912 de apariția lucrării „Psihologia și viața economică”, al cărui autor Hugo Münsterberg, descrie experiența făcută la întreprinderea de tramvaie din Chicago unde, după introducerea tramvaielor electrice, numărul accidentelor de muncă era foarte ridicat. Münsterberg a aplicat probe psihologice și a constatat că 25% din lucrătorii respectivelor întreprinderi erau lipsiți de aptitudinile necesare muncii pe care o prestau.

M. Mamali: În ultimele decenii, lămurirea și dezvoltarea a tehnicii a dus la crearea unor mașini care, depășind prin for-

ța lor capacitățile omului, par să-l pună în situația ucenicului vrăjitor. Apare astfel psihologia inginerescă destinată să adapteze solicitările aparatului la posibilitățile omului.

P. Pufan: Bineînțeles că cercetările de psihologie inginerescă au urmărit nu numai găsirea unor procedee de ordin material care să asigure adaptarea mașinii la om, la posibilitățile lui, adică o anumită orînduire a elementelor de semnalizare, de comandă etc., ci și să pună în evidență limitele organismului omenesc, sau mai degrabă, să împingă cît mai departe aceste limite. Este știut că omul dispune de mari resurse și aceste resurse trebuie sondate pentru a vedea pînă la ce punct pot fi ele exploatare prin antrenament. Cînd a apărut mașina cu aburi s-a crezut că omul nu va putea rezista la vitezele pe care le va realiza ea. Astăzi am văzut că omul rezistă la zborurile cu avioane supersonice și cu nave cosmice.

Red.: Deci psihologia ne oferă, pe de o parte, îndrumări asupra organizării condițiilor de muncă în așa fel încît să ținem seama de calitățile omului, iar pe de alta ne învață cum să sondăm resursele umane pentru a vedea pînă la ce punct ajunge rezistența organismului uman. Dar aceste elemente par să (fînă) mai mult de domeniul fiziologiei decît de cel al psihologiei.

P. Pufan: Într-un fel e adevărat. Aceste procese sînt însă legate între ele și mi-aș mai permite să adaug că solicitările noilor profesii, ale profesiilor moderne, vizează mai degrabă

OCT. BUZESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Citiți în pagina a III-a opiniile în problema educației permanente expuse de Prof. univ. dr. EDMOND NICOLAU; COSTIN ȘTEFĂNESCU, șef de secție la Institutul de științe pedagogice; Ing. GEORGETA TAFTĂ; Dr. docent VICTOR SĂHLEANU

Activitatea productivă în procesul de educație

În epoca noastră, instrucția și educația sînt supuse tirului unui număr înfinit de întrebări, menite să repună în cauză nenumărate aspecte fundamentale ale dezvoltării lor în raport cu profunde și rapide transformări sociale, politice, culturale și științifice ale contemporaneității.

Rolul muncii în acest cadru devine tot mai mult axul unui nou înțeles al educației și instrucției înseși. Munca devine (și trebuie să devină) o materie de învățămînt și nu munca în genere, ci activitatea productivă nemijlocită, avînd ca model cea mai tehnică, mai complexă și mai dinamică formă de activitate creatoare producătoare de bunuri — cea industrială¹⁾. Pentru crearea unui cadru de referință și comparație privind această problemă Centrul de cercetări pentru problemele tineretului a editat, cu legerea de traduceri „Educația pentru muncă”²⁾, a cărui tematică o luăm ca punct de pornire pentru considerațiile prezentate în coloanele ce urmează.

Cele mai multe dintre studiile recente consacrate problematicii

muncii în școală și, în general, în educație pornesc pe de o parte de la obiectivele noi, actuale ale școlii — discutînd deci locul de destinație (respectiv cerințele integrării absolvenților) și pe de altă parte, de la procesul orientării profesionale, discutînd deci punctul de pornire (respectiv analiza aptitudinilor și aspirațiilor tinerilor).

Nu vom insista asupra complexității acestor elemente decise pentru redimensionarea rolului muncii în școală. Vom spune doar că numeroase cercetări definesc într-un mod nou obiectivul școlii de azi: prin prisma cerințelor integrării absolvenților, ea trebuie să asigure tuturor (și nu numai unor profesioniști) cunoștințele și deprinderile tehnice și de muncă indispensabile omului modern, capacitatea unor buni specialiști de a se adapta, inclusiv de a se reprofila în funcție de cerințele unei lumi în schimbare, dezvoltarea multilaterală a personalității omului capabil de a-și modifica și perfecționa activitatea în condiții de competență și eficiență.

producă la termen lucrări complicate și să execute bunuri industriale de o înaltă calitate.

Experiințe interesante s-au realizat și în alte țări. În Anglia, Institutul muncii manuale a elaborat în acest scop un proiect-pilot care se aplică în peste 60 de școli. În unele școli din orașul Leeds a dat rezultate pozitive așa-numita metodă a „disciplinei operaționale” în cadrul căreia copiii produc obiecte, fiecare lucrînd cîte un detaliu. Profesorii din orașul Leeds remarcau faptul că, participînd la o muncă comună, și copiii mai puțin dotați capătă încredere în forțele lor.

În școlile sovietice activează brigăzi școlare de producție în industrie și agricultură ca formă de organizare a muncii social-utile a elevilor. Producția utilajului, a aparatelor pentru atelierele școlare, a materialului didactic și vizual, realizarea comenzilor de producție ale întreprinderilor și instituțiilor, participarea nemijlocită în activitatea de producție a întreprinderilor, construirea serelor, cultivarea legumelor, fructelor și florilor în grădina școlii și pe lotul didactic experimental — iată o listă, departe de a fi completă, a conținutului muncii social-utile și de producție a elevilor.

În practica școlilor din Kneajinsk, Buturlino, Perevoz, Vad, Voskresensk, Gorbatovo, Kantaurov, Abramov și a altor școli medii s-a constituit un întreg sistem de procedee și mijloace didactice pentru folosirea activităților tehnice și de producție din agricultură în vederea educării prin muncă și politehnice. Este de subliniat și faptul că, efectuînd o anumită muncă, elevii sînt îndrumați spre cercetare. De exemplu, 68 la suta din școlile sătetești din regiunea Gorki se ocupă cu experiențe de determinare a influenței diferitelor feluri de îngrășăminte asupra recoltei culturilor agricole. În ciuda școlii, această muncă este completată prin cercetarea în laborator a

solului. Elevii anexează la hîrțile terenurilor cohozului rezultatele analizei acidității solului, a conținutului de fosfor și potasiu. O mare răspîndire capătă cartogramele cu o caracterizare complexă a fiecărui cîmp de asolament. Elevii școlii din Hvatovo, de exemplu, au cercetat solul pe 700 de ha; rezultatele muncii au fost preluate apoi cohozului „Mirovnoi oktjabr”.

Se poate continua desigur, cu exemple din numeroase alte țări. O trăsătură comună modelităților de abordare pe plan mondial a acestei probleme o constituie faptul că folosirea muncii în învățămînt, deși are la activ o anumită tradiție și variate experiențe, este pretutindeni analizată critic și reconsiderată. Îndeosebi se discută o fundamentare științifică a concepției și formelor actuale de educare a muncii în raport cu noile condiții economice, tehnice și științifice pentru care trebuie pregătiti tineretul.

Ne propunem să prezentăm într-un număr următor din această revistă principalele de acțiune privind integrarea muncii productive și activității școlare în lumina contribuțiilor opinii exprimate de studii recente aparute în câteva publicații de prestigiu internațional, ca și a concluziilor unor dezbateri și controverse.

FRED MAHLER

1) Vezi cuvîntul de închidere al Simpozionului „Educația prin muncă și pentru muncă” rostit de prof. univ. Mircea Malita, ministrul învățămîntului, publicat în „Știința tineretului” nr. 662 din 25 septembrie 1970.

2) Educația pentru muncă, culegere de articole nr. 1, Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, 1970 (în abonaмент).

3) W. Müller: Erziehung der Schüler bei der Produktionsarbeit. In: Pädagogik, Berlin, 1968, nr. 11, p. 292-310.

Lucrare practică la clasa cu specialitatea „măzărari de la liceul de construcții din Timișoara”

„REVISTA DE PEDAGOGIE”

Numărul din octombrie al „Revistei de pedagogie” publică studii de George Văideanu („Coordonatele pedagogice ale programului de modernizare a învățămîntului”), Vladimir Krasnaseschi („Planificarea învățămîntului”), Emilian Dimitriu („Idealul educațional și tehnologia învățămîntului”), Alexandru Găvenea („Introducerea inovațiilor în învățămînt și perfecționarea personalului didactic de conducere”) și Elena Maței („Temeiuri metodologice-științifice și umaniste ale modelării”).

A. Chirceș, R. Dăscălescu, T. Pop, D. Salade, G. Văideanu semnează consultanța „Orientarea școlară și profesională în învățămîntul de cultură generală”, iar T. Pop, O. Safran, C. Ștefănescu, V. Caraba, P. Bărbulescu, S. Costea consultanța „Rolul învățămîntului de cultură generală în educația moral-cetățenească și în pregătirea tineretului pentru muncă”.

La rubrica „Probleme ale practicii școlare” se publică articolele „Funcția educativă a claselor I-IV” de Ion Șerbanu. „Lectia — lucrare de laborator și de cercetare” de Constantin Mehedinți.

„Observații privind lecțiile de verificare a lecturii în afară de clasă” de Ion Cîrlan, și „Contribuții la metoda predării muzicii în clasele I-II” de Maria Ștefănescu. Andrei Cosmovici semnează opinii despre utilizarea testelor și chestionarelor în școală, iar Ștefania Popescu face o serie de comentarii pe marginea unor fraze date pentru analiză gramaticală la concursul de admitere în liceu.

Note, o rubrică de pedagogie comparată, cronica vieții științifice și critică și bibliografie completează sumarul revistei.

„LIMBA ȘI LITERATURA”

A apărut volumul 24 al revistei „Limba și literatura”, editat de Societatea de Științe Filologice. Din cuprinsul revistei, în primul rând un bogat grupaj de articole consacrat împlinirii a o sută douăzeci de ani de la nașterea lui M. Eminescu. Grupajul se deschide cu un studiu deosebit de interesant, „Un termen dominant în lexicul eminescian: ochii”, semnat de G. Tohăneanu. Se publică și despre Eminescu, articolele: „Eminescu în viața universităților în perioada lui Eminescu (D. Irișan), despre lecturile din tinerețe ale poetului (A. Vasiliu), marginalii și completările la „Dicționarul limbii lui Eminescu” (M. Naht) etc.

Rubrica de „Teorie, critică și istorie literară” cuprinde două articole inedite ale rezeratului D. Popovici, despre Ion Codru-Drăgăsanu și despre stil în concepția lui Caragiale. Mai apar articole despre „Dacia literară” (Maria Platon), despre peisaj în opera lui Rebreanu (I. Guțan) și altele. Dintre lucrările de limbă menționăm cea referitoare la particularitățile morfologice ale verbului a trebui (Gh. Constantin), iar dintre cele de stilistică, o cercetare asupra lexicului „Sonețelor” lui V. Voiculescu, de Felicia Giurgiu.

Volumul cuprinde și rubricile Folclor, Glose și Cronica activității filialelor S.S.F.

INSTITUTUL POLITEHNIC

IAȘI

ANUNȚA:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

1. Conferențiar, poz. 3, Catedra IX de tehnologie chimică textilă, disciplinele: „Tehnologia albirii și apretării”, „Procedee speciale în finisarea textilă”, „Finisarea produselor textile”.
2. Șef de lucrări, poz. 3, Catedra a VIII-a de macromoleculare naturale și sintetice, disciplinele: „Utilaj în industria chimică”, „Tehnologia poligrafică” și „Protectarea întreprinderilor chimice”.
3. Asistent, poz. 19, Catedra a VIII-a de macromoleculare naturale și sintetice, disciplinele: „Operații și utilaje în industria chimică”, „Tehnologia compozițiilor macromoleculare”, „Tehnologia maselor plastice și fibrelor chimice”.
4. Asistent, poz. 12, Catedra a V-a de tehnologie chimică generală, disciplina „Tehnologie chimică generală”.
5. Asistent, poz. 14, Catedra a V-a de tehnologie chimică generală, disciplinele: „Operații și utilaje în industria chimică”, „Termotehnica”.

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

6. Conferențiar, poz. 2, Catedra a X-a de statică și rezistență, disciplinele: „Statica construcțiilor” și „Stabilitate și dinamică”.
7. Asistent, poz. 18, Catedra a X-a de statică și rezistență, disciplinele: „Stabilitate și dinamică” și „Statica construcțiilor”.
8. Conferențiar, poz. 5, Catedra a XI-a de construcții, disciplina „Beton armat și elemente de construcții”.
9. Asistent, poz. 15, Catedra a XI-a de construcții, disciplina „Construcții metalice”.
10. Asistent, poz. 11, Catedra a XII-a de beton armat, disciplina „Beton armat”.
11. Asistent, poz. 13, Catedra de drumuri și poduri, disciplina „Poduri masive”.
12. Asistent, poz. 14, Catedra de drumuri și poduri, disciplinele: „Căi de comunicații”, „Drumuri urbane” și „Drumuri”.
13. Asistent, poz. 9, Catedra a XV-a de socialism științific, disciplina „Socialism științific”.
14. Asistent, poz. 10, Catedra a XV-a de socialism științific, disciplina „Socialism științific”.
15. Asistent, poz. 11, Catedra a XV-a de socialism științific, disciplina „Filozofie”.
16. Conferențiar, poz. 4, Catedra de fundații și materiale de construcții, disciplinele: „Chimie și materiale de construcții” și „Materiale de construcții”.
17. Conferențiar, poz. 4, Catedra de arhitectură, disciplinele: „Construcții” și „Studii formei”.
18. Asistent, poz. 14, Catedra a XVI-a de matematici I disciplina „Matematici speciale”.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

19. Profesor, poz. 3, Catedra a XX-a de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Bazele electrotehnicii”.
20. Profesor, poz. 3, Catedra a XXI-a de Utilizări electrice și automatizări, disciplina „Automatizări și telecomenzi”.
21. Profesor, poz. 4, Catedra a XXI-a de utilizări electrice și automatizări, disciplina „Automatizări și telecomenzi”.
22. Profesor, poz. 2, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplinele: „Transportul și distribuția energiei electrice”, „Sisteme electrice” și „Transportul energiei electrice în curent continuu”.
23. Conferențiar, poz. 3, Catedra a XVII-a de fizică și electrotehnică, disciplinele „Automatizări și mașini de calcul” și „Automatică și calculatoare”.
24. Lector, poz. 2, Catedra a XXII-a de educație fizică, disciplina „Educație fizică”.
25. Șef lucrări, poz. 10, Catedra a XX-a de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina „Electrotehnică generală”.
26. Șef lucrări, poz. 7, Catedra a XVII-a de fizică și electrotehnică, disciplina „Fizică”.
27. Șef lucrări, poz. 8, Catedra a XVII-a de fizică și electrotehnică, disciplinele: „Electronica industrială” și „Electronica și automatizări”.
28. Șef lucrări, poz. 7, Catedra a XXI-a de utilizări electrice și automatizări, disciplinele: „Utilizările energiei electrice în agricultură”, „Alimentarea cu energie electrică a întreprinderilor”, „Utilizările energiei electrice și instalații”.
29. Șef de lucrări, poz. 8, Catedra a XXI-a de utilizări electrice și automatizări, disciplinele: „Automatizări și telecomenzi”, „Automatizări și protecția prin relee” și „Alimentarea cu energie electrică a întreprinderilor”.

FACULTATEA DE MECANICĂ

30. Asistent, poz. 10, Catedra a XXXVIII-a de fizică, disciplina „Fizică”.
31. Asistent, poz. 13, Catedra a XXXVIII-a de fizică, disciplina „Fizică”.
32. Șef lucrări, poz. 12, Catedra a XXI-a de mașini unelte disciplina „Scule așchietoare”.
33. Profesor, poz. 1, Catedra a XLIV de hidraulică și mașini hidraulice, disciplinele „Mecanica fluidelor” și „Hidraulica și mașini hidraulice”.

FACULTATEA DE INDUSTRIE UȘOARĂ

34. Profesor, poz. 2, Catedra XXXII-a de tehnologia pielii, înlocuitorilor de piele și tanașilor, disciplina „Chimie organică”.
 36. Asistent, poz. 4, Catedra XXXVI-a de limbi moderne, disciplina: „Limba germană”.
 37. Asistent, poz. 16, Catedra XXXVI-a de limbi moderne, disciplina „Limba franceză”.
- Candidații la concurs vor depune în termen de 30 de zile (pentru posturile de profesor, conferențiar și șef lucrări) și de 15 zile (pentru postul de asistent) de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S.R., la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 22, cererea de înscriere, împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S.R., publicată în Buletinul Oficial nr. 33 din 15 martie 1969 p. 1.
- Concursul se va desfășura la sediul Institutului politehnic din Iași, în conformitate cu prevederile legii sus-menționate.

ANUNȚ

Liceul nr. 2 (de fete) „V. Alecsandri” din Bacău, invită toți elevii și profesorii să la legătura cu conducerea școlii în vederea sărbătoririi semicentenarului său care va avea loc în octombrie 1971, rugîndu-i a comunica date, fotografii, documente, scrisori etc. necesare pentru monografia și revista școlii.

Experiințe, soluții

În efortul de reconsiderare a atribuțiilor și funcțiilor muncii în învățămînt se înscriu, pe diferite meridiane, experiențe diverse, de orientări și valori diferite. În culegerea la care ne referim își găsește o amplă prezentare realizări atât de deosebite cum sînt cele din Uniunea Sovietică sau Anglia, din Franța sau R. D. Germană, din Olanda sau S.U.A.

Combătînd conceperea muncii doar ca „obiect de antrenament” și subliniînd importanța unei activități utile, Wolfgang Müller³⁾, psihopedagog din R. D. Germană, definește astfel obiectivele implemțirii cunoștințelor tehnice cu deprinderile de muncă:

Ce așteaptă elevul de la obiectul „munca în producție?” — se întreabă autorul. „El vrea să fie activ. El vrea să execute lucrări social-utile, al căror sens îl înțelege și în efectuarea cărora să poată aplica, exercisa și fixa cunoștințele și priceperile dobîndite. În același timp, el își însușește cunoștințe și deprinderi noi, participînd după posibilitățile sale la construcția socială.”

Este deci foarte important din punct de vedere educativ și corespunzător cerințelor societății socialiste să oferim elevilor posibilitatea să rezolve probleme veritabile de producție. Astfel sîntem în măsură să evaluăm producția și să introducem elevii nu numai în latura tehnică și tehnologică, ci și în cea economică a producției.”

Precizînd diferențierea pe clase a activităților de muncă autorealizată în continuare: că elevii școlii respective produc printre altele, în clasa a VII-a, pompe de aer, sisteme de transport etc., în clasa a VIII-a conducte tubulare articulate, plăci de conectare pentru prese, aparatul de comutare pentru mașini de spălat, în clasa a IX-a căptușeli metalice, centrifugi pentru mașini de spălat, supape de reducere, întrerupătoare motor, în clasa a X-a produse parțiale pentru întreprinderi de stat cum sînt, de exemplu, șabde de cuplare, plăci de bază ale lagărelor, inele de susținere pentru pompe, șuruburi pentru carcase de ventilatori, furci de antrenare cu gheare, axe, traverse, zăvoare de blocare, piulițe-fluturo, contragreutăți etc.

Nu toți economiștii — observă autorul — au recunoscut de la început faptul că elevii pot executa de sine stătător lucrări corespunzătoare vârstei lor. În cele din urmă, însă, prin rezultatele muncii lor și prin priceperile lor tehnice, tinerii l-au convins și pe cel din urmă sceptic. Astăzi este un lucru obișnuit ca în cadrul disciplinei „munca în producție” elevii să

BIBLIOTECA

„Verificarea progresului școlar prin teste docimologice”

Continuînd și adîncind preocupare mai veche

Dumitru Muster se preocupă în lucrarea sa „Verificarea progresului școlar prin teste docimologice”, apărută în Editura didactică și pedagogică, de problema verificării progresului școlar printr-o serie de teste de perspectivă. Meritul principal al autorului este că adoptă o poziție deschisă, eliberată de prejudecăți, prezentînd de la început criticile aduse actualului sistem de examinare.

Cea mai mare parte a lucrării se ocupă de problema testelor docimologice, prezentînd diferite genuri de teste specializate, utilizate pentru a verifica însușirea cunoștințelor în domeniul aritmeticii, gramaticii, psihologiei, anatomiei și fiziologiei, limbilor străine, cunoștințelor tehnice. Încheierea lucrării, prefigurează, prin prisma

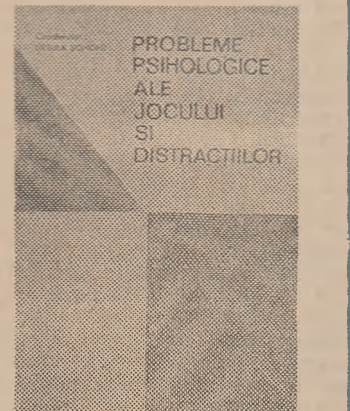
pedagogiei prospective, direcțiile dezvoltării de viitor ale conținutului și tehnologiei examinării, astfel încît la terminarea școlii absolvenții să primească un certificat real de aptitudine și de însușire a unui bagaj de cunoștințe indispensabile.

Al. C.

„Probleme psihologice ale jocului și distracțiilor”

Lucrarea „Probleme psihologice ale jocului și distracțiilor”, apărută sub redactarea unui colectiv coordonat de prof. univ. dr. Ursula Șchiopu prezintă, pe baza unor cercetări psihopedagogice modern concepute, multiple și variatele probleme

legate de joc, de rolul acestuia în viața socială și în formarea copiilor și tinerilor.

tului. Autorii fac o analiză a diverselor teorii și ipoteze emise cu privire la joc, prezintă gama și dialectica influențelor ce se exercită asupra jocurilor, pledînd pentru încorporarea eficientă în

pedagogia modernă a trăsăturilor modelatoare ale jocului. Principalele capitole ale lucrării prezintă diferite etape ontogenetice cu evantaiul de jocuri ce le sînt specifice, cu aspectele psihologice pe care le implică și cu problemele pedagogice pe care le pun. Ample comentarii aprofundate teoretic și descriptiv caracteristice și funcțiile jocului, posibilitățile de a sonda prin joc dezvoltarea intelectuală, a personalității și a sociabilității la diferite vârste.

Reușind să scoată în evidență în mod pregnant importanța și caracterul funcției formativ-educative a jocului, volumul recent apărut în Editura didactică și pedagogică conturează, pentru cei interesați, căile ce pot fi urmate în valorificarea potențelor educative ale jocului pentru educarea copilului de toate vârstele.

ION IVAN